

Ykä är borta

När redaktionen fattade beslutet att det första temanumret 2015 skulle behandla aktuella frågor inom inre medicin, föll det sig naturligt att kontakta den svenskspråkiga professorn i inre medicin, Yrjö Konttinen, alltid ”Ykä” för mig. Han tog sig entusiastiskt an uppgiften och han hade många fina idéer om skribenter, ämnen och hur han ville att texterna skulle vinklas. Som den lärare han var ville han att artiklarna skulle illustreras av patientexempel för att göra texterna mera levande och praktiska. När bidragen kom in vid årsskiftet var de som väntat intressanta och jag hade daglig kontakt med Ykä för att diskutera hur numret skulle utformas. Det var därför en chock för mig när sorgebudet kom den 10 december 2014. Två dagar tidigare var Ykä full av liv Men så lite vet man.

Jag kände Ykä sedan hans doktorandtid och minns hur jag tack vare honom fick Sjögrens syndrom inpräntat i mig. Under åren har jag följt hans forskarkarriär. I många år publicerade han artiklar tillsammans med min studiekamrat Seppo Santavirta, som även han gick bort alltför tidigt. Ykäs produktivitet var stor ända från början och man frågade sig ibland om kvaliteten blev lidande på bekostnad av kvantiteten. Men Ykä hade en enorm kapacitet och ett väldigt brett register samt många nationella och internationella kontakter. Han har skolat otaliga fina forskare och gjort sin grupp verkligen internationell, vilket bl.a. illustreras av bilden här invid. Man ser hans glada inspirerande uppsyn, och de unga utländska forskarna verkar stortrivnas.

På sidan 109 berättar kollegerna Dan Nordström, Tom Pettersson, Peter Maury och Claes Friman om Ykäs karriär och forskning.

Själv har jag beundrat Ykäs glada och alltid lika entusiastiska karaktär vad än det gällt; hans forskning, hans undervisning, hans utländska

Yrjö Konttinen med utländska doktorander.

kontakter via videokonferenser – allt hann han med och med samma lugna, glada stil. En beundransvärd forskare med enorm kapacitet, en positiv och pålitlig människa. Jag har talat med två av hans doktorander, den ena från Portugal och den andra från Finland. De hade upplevt Ykä som en kunnig, varm och pålitlig person som alltid hade tid för dem. Han var krävande, men på ett konstruktivt sätt som gjorde att doktoranderna kände sig trygga i sina projekt. De var stolta över att höra till hans grupp. När jag bad dem karakterisera honom sade den ena ”intelligent och klok”, den andra ”optimistisk, uppskattad och vidsynt”.

En fin forskare har gått bort allt för tidigt. Tillsammans med Dan Nordström har redaktionen slutfört temanumret om inre medicin. Vi vill tacka alla skribenter för deras bidrag och hoppas att ni läsare lär er något nytt om de senaste landvinningarna inom området. Numret är tillägnat den bortgångne ledamoten Yrjö Konttinen.

Christer Holmberg